

kommer til at gøre mere for miljøet, end man absolut er pisket til på grund af de internationale forpligtelser. Når der ikke svares på spørgsmålet, må det jo være, fordi det er den overvejelse, der har ligget bag ved det.

Kl. 19.40

Men så vil jeg gerne spørge: Når der står, at udformningen af de nye lister over virksomheder, der stadigvæk skal have § 33-godkendelse, og over dem, der ikke skal, vil blive forhandlet nærmere med de berørte interesseorganisationer, kan det så ikke bekymre Det Konservative Folkeparti, at der ikke er tanker om, at det er Folketinget, man skal drøfte det med? Vi skal overlade til industrien selv sammen med ministeren at lave de her lister. Tanken om, at folkevalgte fremover skal blandes ind i dansk miljøpolitik, ligger åbenbart regeringen og Det Konservative Folkeparti meget fjernet.

Jeg spørger bare, for der står jo i bemærkningerne til ministerens forslag, at det fremover i realiteten er industriens egne organisationer, der kommer til at bestemme. Bekymrer det ikke Det Konservative Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg slet ikke er bekymret for, at de folkevalgte ikke skal få deres diskussion om den miljøpolitik, der bliver ført her i Danmark. Det har vi jo så rigeligt haft, i hvert fald i de sidste par år. Det er jeg da sikker på at vi også vil se fremover, så det har jeg absolut ingen bekymringer for overhovedet.

Så synes jeg, det er vigtigt at påpege, at de ting, som vi fremsætter her i dag som et lovforslag – som regeringen fremsætter – bl.a. er på anbefaling af det Virksomhedsudvalg, der har siddet. Det er jo de anbefalinger, vi følger i det lovforslag, der er fremsat, så det er altså ikke bare noget, der er grebet ud af den blå luft.

Jeg tror, det umiddelbart er, hvad jeg havde.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu håber jeg også, jeg får ros af ministeren bag efter.

Det Radikale Venstre synes, at det er en god idé at forenkle miljølovgivningen på industri- og erhvervsområdet. Det gør vi selvfølgelig ud fra den betragtning, at det gælder om, at er-

hvervslivet har så få administrative byrder som overhovedet muligt.

Det, der så ærgrer mig i den sammenhæng, er, at i ministerens fremsættelsestale er ordet miljø så at sige fraværende, og det gør én en lille smule mistænksom, at der ikke står noget om miljø i en fremsættelsestale, som handler om en ret afgørende miljølovgivning. Der står alene noget om, hvad det her betyder for erhvervslivet. I Det Radikale Venstre er vi både optaget af, at det går godt for erhvervslivet, og af, at det går godt for miljøet.

Vi synes, at industrien har gjort det vældig godt i de senere år på hele miljøområdet. Og baggrunden for det er, at vi har haft en rimelig stringent lovgivning på området i rigtig mange år. Hvor industrien nok i første omgang var ret tøvende med hensyn til, hvad de stigende miljøkrav ville betyde – for ikke at sige ret kritiske over for dem – er der i de senere år sket det, at industrien i stigende grad har kunnet se, at de udmærket kan tjene penge og samtidig tage hensyn til miljøet.

Det er fantastisk godt, og man kunne ønske sig, at vi havde gjort det samme inden for landbruget for mange år siden og f.eks. noget tydeligere havde indført princippet om, at forurenere betaler.

Der er en del i forslaget, som vi ikke bryder os om, f.eks. kan vi slet ikke se, at der er nogen grund til at fritage virksomhederne for at bruge renere teknologi, hvis der overhovedet er renere teknologi til rådighed og det kan betale sig at anvende den.

Sådan som lovforslaget er lagt op nu, bliver det i stigende grad op til de enkelte virksomheder selv at tage stilling til, ligesom for renseriernes vedkommende, om de vil anvende renere teknologi eller ej. Der mener vi stadig, at der er behov for, at det offentlige går foran og stiller nogle krav til de pågældende virksomheder.

Vi er også ret tøvende over for det med brugerbetaling, ikke mindst i forhold til de små virksomheder. Vil en lille virksomhed med en ikke ret stor omsætning, men måske en stor miljøbelastning, være interesseret i at betale det, der skal betales for at få den nødvendige miljørådgivning? Det kan vi godt være i tvivl om.

Samtidig ærgrer det os, at lovforslaget kommer på et tidspunkt, hvor ministeren i øvrigt er meget optaget af at tilegne sig så meget kompetence som overhovedet muligt, og også på et tidspunkt, hvor kommuner og amter skærer vældig meget ned på miljøområdet. Vi kan godt